

Влада са Харадинајем као ново дно српске политике на Космету

Не прође година, а да се не подсетимо колико је она Милошевићева „капитулација“ из Куманова 1999. године релативан појам, или колико нам је након што смо „дефинитивно изгубили Косово“ још много тога остало да изгубимо. Ако грађани Србије са правом сматрају да се различите политичке номенклатуре које су се смењивале на челу Србије за последњих двадесетак година по лажљивости, среброљубљу и корупцији и не разликују превише једна од друге, када се упореде њихове косовске политике – свака претходна изгледа као бастион храбрости, патриотизма и државотворности у односу на ону која је наследи, а она прва од њих – Милошевићева – делује као неки надреални и измаштани идеал суверенитета и националног достојанства са почетка XX века, када су се државе и политика још увек схватале озбиљно. Без икакве сумње, у озбиљној политичкој расправи никога не треба романтизовати (Милошевића понајмање, ако и даје за то више повода од других), и у неку руку свака од различитих владајућих гарнитура на челу Србије је странцима и косовским Албанцима на Космету „уступала све што је могла да да“, а када би дошла до своје индивидуалне границе доброг укуса и патриотске црвене линије, без много муке је смењивана неком „рационалнијом, прагматичнијом и попустљивијом“. Тако смо и дошли до актуелних власти, које су институционално присуство Србије на Космету до те мере физички очерупале, да су најзад могле да се посвете и „ломљењу мозга“ српског народа и „разградњи погубних митова“ коју од нас деценијама захтевају добронамерне западне дипломате и НВО-активисти, како би се најзад убило и оно најважније – политичка воља да се Косово брани.

Ко је пратио српску политику на Космету од почетка тзв. „Дијалога о нормализацији односа Београда и Приштине“, започетог непосредно након успостављања нове власти у Београду 2012. г., са изненађењем је могао да сазна да Милошевић *и те како* није „све изгубио“ на Космету, нити су Коштуница и Тадић „све продали“, будући да је остало још толико много тога да се прода и преда. И то се и предало – експресно су укинута српске општине на Космету (замене нелегалним и противуставним „Привременим органима управе“ под директном партијском контролом), укинута су српски судови, косовским Србима је уведена („интегрисана“, „Боркова“) граница према „остатку Србије“, укинута су им српски мобилни оператери, натерани су да узму косовске таблице (прво „статусно неутралне“, сад „статусно спорне“, али са налепницама преко спорних делова), натерани

Пише: Никола Танасић

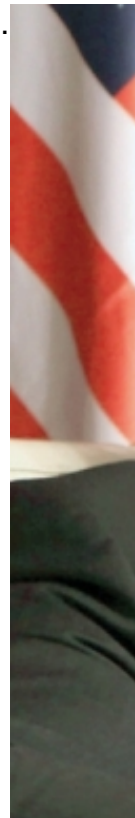
уторак, 19 септембар 2017 09:41

су да плаћају порез и царине „косовској држави“, да узму косовска документа, да гласају на косовским изборима, да трпе присуство „Косовске полиције“ и „косовских специјалаца“ који их хапсе и шиканирају на основу „косовског устава и закона“, којима се истовремено у „косовској скупштини“ заклињу на поштовање „српски представници“ у „косовским институцијама“ (које се више нико ни не труди да зове „привремене“ и „паралелне“). И још много тога је предато, што Албанци пре 5 година нису могли ни да сањају да ће добити – бар не овако лако, без икаквог труда, и без икаквих уступака од њихове стране.

Али ако је правно насиље, нарушавање људских права и систематско разграђивање државних институција (и државе Србије у целини, јер не може се држава „мало рушити“, нити Устав „мало кршити“) нешто политички страшно, кудикамо страшније је психолошко насиље коме су подвргнути косовски Срби и патриотска јавност Србије у настојању да се ова колаборационистичка, кукавичка и недвосмислено издајничка политика Београда и Врховног Вође прихвати за „Милошеву мудрост“, „Карађорђеву храброст“, „Титову дипломатију, „хришћанску смиреност Св. Саве“, и са чиме још није поређена током претходних година! Јер ако је неко и могао да нас убеди да је „промишљено“ и „рационално“ учествовати у изградњи институција самопроглашене „Републике Косово“ на рачун разградње и омаловажавања закона и институција Републике Србије, нико није успео да нас убеди да је подршка терористима, мафијашима и крволоцима из ОВК –

Пише: Никола Танасић
уторак, 19 септембар 2017 09:41

људима који се и даље налазе на потерницама Министарства унутрашњих послова Србије – „мудра, патриотична и морална политика“. Управо на плану елементарне моралности, тамо где се она граничи са минимумом националног достојанства, неопходним да се очува поверење у државу као заштитницу закона и правде наспрам разобручене пљачке, некажњене отимачине и раскалашног силеџијства (који, између осталог, владају на Космету), ту је српска политика највише подбацила. А пактирање са Рамушем Харадинајем представља ново дно до кога се наша држава и друштво срозало.

Трагедија која се понавља као фарса

Сећамо се још увек скандала који је изазвао Борис Тадић када се – сада већ као бивши председник Србије – 2012. г. руковао са Хашимом Тачијем у Дубровнику. Када је потписан Бриселски споразум 2013 г., у европским медијима је Хашим Тачи био најпознатији као личност која се широко помиње у својству организатора језиве међународне мреже трговине људским органима, и безмало се сваког месеца најављивало његово скоро хапшење. То, међутим, није спречило Београд да Тачија прво прихвати за легитимног саговорника са којим ће решавати будућност косовских Срба, затим да преко своје „Српске листе“ прво 2014. г. подржи владу која ће му омогућити да остане на власти (а самим тим остане политички користан Западу), изгласавши истовремено за „председника косовске скупштине“ Кадрија Веселија, човека са толиком криминалном позадином да о томе јавно говоре и сами Албанци, да би затим 2016. г.

Пише: Никола Танасић
уторак, 19 септембар 2017 09:41

изгласала Тачија за „председника Косова“. За све то време, српске власти у Београду и њихове марионете на Космету правдале су своје правно, физичко и психолошко насиље против непокорних косовских Срба указивањем прстом на опозицију на челу са Рамушем Харадинајем, оптужујући свакога ко им се супротстави да је „Рамушев Србин“ који „подржава Велику Албанију“. И за све то време категоричке борбе против „Рамуша и Велике Албаније“, Хашим је успео да опере свој досије, и да се „поново роди“ као „умерени председник“, „остварени дипломата“ и „искусан политичар“, кога широм Европе дочекују са државним почастима. Зашто и не би, када је Србија, која је једина инсистирала на томе да је у питању терориста, мафијаш и злочинац, без икаквих проблема села са њим за сто, и преко сто хиљада својих сународника изручила њему у руке?

Ова национална трагедија се, дакако, сада на наше очи понавља као фарса. Након што смо од терориста Тачија и Весељија направили дипломате и државнике, сада је на ред дошао и Рамуш Харадинај, који се од прве двојице разликује само квантитативно – по бруталности злочина који му се лично приписују, по очигледности и неприкривености његових мафијашких веза, и – по одсуству суздржаности када год отворено заступа великоалбанску политику, или прети косовским Србима „хрватским сценаријем“. Да би фарса била потпуно очигледна, ова нова коалициона влада у којој се налази безмало *UÇK Dream Team*

(Харадинај-Тачи-Весељи-Љимај-Краснићи, под диригентском палицом Бехџета Пацолија) проглашена је у Београду за „најбољи избор“ за косовске Србе, да би се без трунке стида наставило са прозивањем свих критичара и сумњиваца као, овај пут, „Албинових Срба“ (по опозиционом лидеру Албину Куртију који, додуше, јесте великоалбански националиста, али бар није терориста, злочинац и убица). Политичар које је пре пар месеци претио да ће „Албанија доћи до Ниша и Топлице“ и да ће „најурити све Србе као што су то учинили Хрвати“, због чијег је неизручења Србија прекидала дипломатске односе са Француском, сада је одједном постао „најбоља опција за косовске Србе“, а сви који се са тиме не слажу – „присталице Велике Албаније“.

Шта се подразумева под „нормализацијом односа са Косовом“ и да ли је можда боље бити "ненорм

Пише: Никола Танасић
уторак, 19 септембар 2017 09:41

Шта се подразумева под „нормализацијом односа са Косовом“ и да ли је можда боље бити "ненорм

Пише: Никола Танасић
уторак, 19 септембар 2017 09:41

Шта се подразумева под „нормализацијом односа са Косовом“ и да ли је можда боље бити "ненорм

Пише: Никола Танасић

уторак, 19 септембар 2017 09:41

